

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.V.37.035/2025/2.

A tanács tagjai: dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
dr. Darák Péter bíró
dr. Demjén Péter bíró
dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes jogi képviselője: Szűcs A. Gábor Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: jogi képviselő1
cím2)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(cím3)

Az alperes jogi képviselője: dr. Konyhás Szilvia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti tárgyú közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (10. sorszám)

A felülvizsgálni kért határozat: Fővárosi Törvényszék
2024. november 12. napján kelt 29.K.702.974/2024/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.
A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A harmadik országbeli állampolgár felperes 2023. november 28-án tanulmányi célú tartózkodási engedélyének meghosszabbítása iránti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál.

[2] Az elsőfokú hatóság a 2024. április 19-én kelt 106-1-142731/13/2023-T. számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) a felperes kérelmét a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d) és f) pontja, valamint 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. Határozatának indokolásában utalt a felperes által megjelölt felsőoktatási intézmény nyilatkozatára, amely szerint a felperes a 2023/2024-es tanév tavaszi félévében passzív státusszal rendelkezik, azaz jelenleg tanulmányokat nem folytat. Erre tekintettel az elsőfokú hatóság a felperes magyarországi tartózkodási célját nem fogadta el igazoltnak. Kifejtette továbbá, hogy a felperes bankszámláján lévő kb. 1,2 millió Ft a tartózkodás teljes időtartamára nem elegendő, így a felperes lakhatását, megélhetését és a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezet meglétét sem fogadta el igazoltnak.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2024. június 25-én hozott 106-T-22175/2024. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában az alperes a Kúria Kfv.II.37.557/2018/6. számú ítéletére utalással kifejtette, hogy a tanulmányi célú tartózkodási engedély meghosszabbításának feltétele az aktív hallgatói jogviszony igazolása, a tanulmányok tényleges folytatása. A felperes ugyanakkor az érintett időszakban passzív félévvel rendelkezett, tehát tanulmányait csak a következő félévben kezdheti meg. Így tartózkodási célja nem nyert igazolást. Erre figyelemmel az elsőfokú hatóság tartózkodási célra vonatkozó rész döntését helybenhagyta. Kiemelte, hogy a felperes bankszámláján rendelkezésre álló kb. 1,2 millió Ft összeg nem elegendő magyarországi megélhetése költségeinek biztosítására, figyelemmel a félévenként 1,1 millió Ft-ot kitevő tandíjra és tanulmányai várható befejezésének időpontjára is. Így a megélhetés biztosítottsága sem nyert igazolást. Erre tekintettel az alperes az elsőfokú hatóság felperes megélhetésére vonatkozó rész döntését is helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet

[4] A felperes keresetlevelet terjesztett elő az alperes határozatával szemben, amelyben hivatkozott az alperest terhelő indokolási és tényállástisztázási kötelezettség sérelmére, valamint a Harmtv. 13. § (1) bekezdésének f) pontjára utalással kifejtette, hogy a megélhetése biztosított. A védírára tett észrevételében már azt is kifogásolta, hogy az alperes szerint a passzív hallgatói jogviszony nem alkalmas a tanulmányi célú tartózkodás igazolására.

[5] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdésére, valamint a Kúria Kf.VI.39.149/2020/4. és Kfv.III.37.946/2020/7. számú határozataira hivatkozással kifejtette, hogy a keresetindítási határidő lejártát követően, az első tárgyaláson már csak a keresetindítási határidőn belül előadott kereseti indokok körében van helye keresetváltoztatásnak, tehát csak a már eredetileg támadott rendelkezések, eljárási cselekmények vonatkozásában lehetséges a kereseti indokok pontosítása. Rögzítette, hogy a felperes először a 6. sorszámu, keresetindítási határidőn túl előterjesztett beadványában vitatta azt az alperesi megállapítást, hogy a passzív félév nem vehető figyelembe a tartózkodási cél igazolásánál. Indokolása szerint, mivel a felperes az alperesi határozat tartózkodási célra vonatkozó megállapításait a Kp. 39. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül nem sérelmezte, így a felperes erre vonatkozó hivatkozása tiltott keresetkiterjesztésnek minősült és annak elbírálását mellőzni kellett.

[6] A felperes megélhetésének kérdése kapcsán rögzítette, hogy a felperes a másodfokú határozat meghozatalát megelőző napon beadványt terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál, amely a bankszámlaegyenlegére vonatkozó igazolást is tartalmazott. Az elsőfokú hatóság ezt azonban csak az alperesi határozat meghozatalának napján iktatta, így annak

figyelembevételét az alperes mellőzte. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy ezen iktatási probléma nem róható a felperes terhére, így az alperes megsértette a tényállástisztázási kötelezettségét azzal, hogy a beadványt nem vette figyelembe a fellebbezés elbírálásakor. Ezzel súlyos, lényeges, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést követett el, ami miatt a határozat megsemmisítése és az alperes új eljárásra kötelezése lenne indokolt. Kiemelte ugyanakkor, hogy a Kúria a Kfv.IV.37.970/2020/7. számú határozatában kimondta, hogy ha az alperes a határozatát két elkülöníthető jogalapon hozza meg, és ezek közül bármelyik helyesnek bizonyul, akkor a döntés megalapozott. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy jelen ügyben a felperes a tartózkodási cél igazoltságára vonatkozó jogalapot nem támadta a keresetében, márpedig a tartózkodási cél igazoltságának hiánya önmagában is megalapozza a felperes kérelmének elutasítását. Így mellőzte az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra való kötelezését.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 2. § (4) bekezdését és 43. § (1) bekezdését.

[8] Az ügy érdemét tekintve előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Kp. 43. § (1) bekezdését. A felperes álláspontja szerint ugyanis e rendelkezés alapján a felperes az első tárgyaláson mind a kereseti kérelmét, mind pedig annak indokait, a megjelölt jogsértéseket módosíthatja. Hivatkozott a Kúria Kfv.IV.35.229/2019/5. és Kfv.IV.35.388/2019/5. számú határozataira. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 2. § (4) bekezdésében foglalt alapelvvvel ellentétesen járt el, amikor az észrevételként címzett beadványát nem keresetváltoztatásként, hanem formális megjelölése szerint észrevételként kezelte. A beadvány tartalmi elemzése alapján álláspontja szerint megállapítható, hogy az konkrét kereseti kérelmet is tartalmazott, így azt a Kp. 43. § (1) bekezdése alapján keresetváltoztatásként kellett volna kezelni.

[9] Hangsúlyozta, hogy a törvényszéknek ezáltal érdemben kellett volna foglalkoznia azzal a jogsérelemmel, amelyben azt adta elő, hogy az alperes a terhére róta a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 45. §-ában foglalt, a hallgatói jogviszony szüneteltetésére vonatkozó jogának gyakorlását. Utalt rá, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján ez a jog a harmadik országbeli állampolgár hallgatókat is minden megkülönböztetés nélkül megilleti, ugyanolyan tartalommal, mint a magyar állampolgárságú hallgatókat.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[12] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján kérte.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okra, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a kérelmezőnek azt kell bemutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.; Kfv.V.35.127/2024/2.; Kfv.V.35.289/2024/2.; 2/2024. (XII. 03.) KK vélemény 5. pont].

[15] A felperes eljárási szabályszegésként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 43. § (1) bekezdésének téves értelmezésével mellőzte a keresetindítási határidőn túl előterjesztett beadványában foglalt, a tartózkodási céllal kapcsolatos hivatkozásainak érdemi elbírálását. A Kúria ezzel összefüggésben rámutat, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának [31]-[32] bekezdéseiben részletesen, a releváns kúriai gyakorlat bemutatásával kifejtette arra vonatkozó álláspontját, hogy a kérdéses felperesi beadványt miért tekintette elkésett és következésképp tiltott keresetkiterjesztésnek. A felperes ugyanakkor az elsőfokú bíróság ezen ítéleti érvelését nem ütköztette saját jogi álláspontjával, nem fejtette ki a bíróság által idézett kúriai határozatokra vonatkozó álláspontját, csupán állította, hogy legkésőbb az első tárgyaláson jogosult lett volna keresetének ilyen tartalmú megváltoztatására. A felperes szintén nem mutatta be kellő részletezettséggel, hogy az általa hivatkozott kúriai határozatok pontosan hogyan és mennyiben támasztják alá a keresetváltoztatásra vonatkozó jogi álláspontját. Mindezek alapján a Kúria úgy ítélte meg, hogy a felperes nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének, és nem tudta kellőképp valószínűsíteni azt, hogy az elsőfokú bíróság keresetváltoztatás kérdésében elfoglalt álláspontjának Kúria általi vizsgálata lenne szükséges, és ekként a felülvizsgálati kérelem befogadása lenne indokolt. A Kúria egyébiránt rámutat, hogy a bíróság a Kp. 43. § (1) bekezdés második mondata alapján állapította meg a tiltott keresetváltoztatást, míg a felperes a Kp. 43. § (1) bekezdés első mondatára alapította az általa állított jogsértést. A felperes nem mutatta be, hogy esetében a Kp. 43. § (1) bekezdés második mondata és az ennek értelmezésére az ítéletben hivatkozott kúriai precedensdöntések miért nem alkalmazhatók. Minderre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadására nem kerülhetett sor.

[16] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ac) alpontja, b) pontja szerinti befogadási okokat is.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. JEH]. A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, amennyiben a kialakult és egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új jogkérdés merült fel a perben, amely a Kúria állásfoglalását igényli. A jelen ügyben ugyanakkor a Kúria megítélése szerint nem vetődik fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdés, amely kapcsán a joggyakorlat egységével vagy továbbfejlesztésével összefüggő felsőbbbíróági iránymutatásra lenne szükség, így a befogadásra ezen okból sem kerülhetett sor.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a jogkérdés társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti; míg a felvetett jogkérdés különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel. A Kúria álláspontja szerint ugyanakkor a jelen ügy nem vet fel olyan jogkérdést, amely nagy számú új ügyben fordulna elő, továbbá nem észlelte azt sem, hogy az ügy eldöntése a felperes személyén kívül másokat, a jogalanyok széles körét érintené, így a befogadás ezekből sem volt indokolt.

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott európai uniós jogi aktus értelmezésének szükségességére, így a befogadásnak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján sem volt helye. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt, a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt hivatalból nem vizsgálhatta.

[20] A fentiek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért azt a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában foglalt befogadási okra, az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésre hivatkozás esetén a kérelmezőnek be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető.

Záró rész

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[23] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[24] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. február 6.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

dr. Demjén Péter s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő